

María Laura PARDO, *Derecho y lingüística. Cómo se juzga con palabras*, 2a. edició, Buenos Aires, Ediciones Nueva Visión, 1996, 170 pàg., ISBN 950-602-351-4.

La Dra. María Laura Pardo, presidenta de la Sociedad Argentina de Lingüística, professora i investigadora universitària, directora de *Critics Argentina* i editora del *Boletín de Estudios Lingüísticos Argentinos*, és una personalitat brillant en el camp dels estudis del discurs i una impulsora eficaç del desenvolupament de la lingüística moderna a Amèrica Llatina.

Al número 22 de la RLD la Dra. Pardo va publicar un suggeridor treball sobre la ficció jurídica des de la lingüística i al número 19 de la RLD jo mateix m'ocupava de fer una recensió de la primera edició de *Derecho y lingüística*. Ara la importància de les millores introduïdes en aquesta segona edició, corregida i augmentada, fan necessari de tornar a dedicar-hi la nostra atenció.

Quatre anys després d'aquella primera edició, ens trobem davant d'un llibre més complet i encara més ambiciós. El gran professor Teun van Dijk es refereix, dins el seu pròleg, al llibre de la manera següent: «Este libro es tanto teórico como empírico y práctico: analiza con detalle inusual numerosos ejemplos, y de este modo pone al descubierto los mecanismos y reglas más profundos del lenguaje y los discursos legales» (pàg. 6).

Al seu prefaci a la segona edició,

la Dra. Pardo descriu així les característiques d'aquesta nova versió del llibre: «En esta segunda edición de Derecho y Lingüística he tratado de desarrollar algunos temas por los que me he interesado especialmente en estos últimos años: la interdisciplina y los problemas que presenta a nivel teórico y metodológico [...], el método cualitativo de análisis, la diferencia entre escritura-oralidad e hibridización y, muy especialmente, los Derechos Lingüísticos» (pàg. 13).

L'obra s'inicia amb una breu introducció per a lingüistes i inclou tot seguit un útil capítol dedicat al dret a l'Argentina i a la resta del món.

Al tercer capítol del llibre, la Dra. Pardo ens ofereix una àmplia presentació de l'estat de la qüestió sobre el dret i la lingüística, on podem llegir, entre d'altres indicacions encertades, observacions com: «Mantener el multiculturalismo y, por lo tanto, las lenguas minoritarias, es un modo de resistencia a este imperialismo, y una manera de conservar la riqueza que cada comunidad de habla nos puede aportar, con su mirada diferente, sobre la realidad que está reflejada en su habla» (pàg. 39).

A continuació la Dra. Pardo s'ocupa del text judicial com a text institucional i de poder. Ens hi diu:

«por ser la Justicia (como el Poder Ejecutivo o el Poder Legislativo) una institución con normas que determinan el comportamiento tanto de los que pertenecen a la misma, como de los que recurren a ella y a sus intermediarios y, dado que los roles de unos y otros no pueden variar, estamos frente a instituciones que se manejan con una relación de poder de Complementariedad Rígida» (pàg. 62-63).

El cinquè capítol de l'obra tracta dels textos judicials des de la lingüística. La Dra. Pardo hi examina aspectes tan importants com els principis de cooperació i de rellevància, les màximes de qualitat i rellevància, l'expressió performativa i la pretensió de validesa i de poder.

Tot seguit la Dra. Pardo estudia el text judicial com a text lingüístic i

hi ofereix una anàlisi lingüística dels paradigmes argumentatius en una sentència i unes reflexions intel·ligents i valuoses sobre la jerarquització de la informació i sobre tema i rema.

El llibre es tanca amb unes notes finals sobre l'anàlisi del text i sobre el text legal, una extensa bibliografia i un índex de termes.

Cal, doncs, celebrar la publicació d'aquesta nova edició de *Derecho y lingüística* i posar en relleu l'esplèndida contribució que la prestigiosa professora argentina fa amb aquesta obra, destinada a esdevenir una referència indispensable en la bibliografia sobre aquesta matèria, a l'estudi, la descripció i la millora dels textos jurídics.

Carles DUARTE

Mabel MANACORDA DE ROSETTI-Raúl ROSETTI, *Pautas pragmáticas y sintácticas para redactar una ley*, Buenos Aires, Editorial Plus Ultra, 1997, 108 pàg., ISBN 950-21-1274-1.

La destacada professora Mabel Manacorda de Rosseti, autora d'una extensa bibliografia sobre lingüística i didàctica i membre de l'Acadèmia Nacional de Educació d'Argentina, i l'eminent jurista i professor Raúl Rosetti fan a *Pautas pragmáticas y sintácticas para redactar una ley* una contribució útil a la consecució de l'objectiu que «*el curso legal exprese con claridad, co-*

rrección y precisión el mandato que contiene» (pàg. 11).

Les sòlides trajectòries d'aquests dos importants professors conflueixen en aquesta obra d'una manera ben fructífera, per l'aportació que hi fan de perspectives professionals diverses i, en aquest cas, complementàries.

Partint dels pressupòsits metodològics de la pragmàtica i la gra-